

brezplačno

št. 72
OKTOBER 2006

Štorski občan

Štorski občan

Prikaz širšega območja sprememb zazidalnega načrta Lipa-Štore

Štorski občan

KAZALO

AKTUALNI DOGODKI	3
ZGODILO SE JE	9
O DELU DRUŠTEV	13
NOGOMETNI KLUB KOVINAR	15
TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE	17
SREBRNE NITI	18
UTRINKI IZ ŠOLE	20

Tokratni številki Štorskega občana smo zaradi lokalnih volitev, ki bodo v nedeljo, 22. oktobra 2006, dodali posebno prilogo – LISTA KANDIDATOV ZA LOKALNE VOLITVE V OBČINI ŠTORE 2006.

Štorski OBČAN izhaja v nakladi 1550 izvodov. Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20% davek na dodano vrednost.

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15
3220 ŠTORE

e-mail: tajnistvo@store.si
Tel: (03) 780 38 40
Fax: (03) 780 38 50
<http://www.store.si>

Uradne ure: ponedeljek: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 15.00
sreda: 8.00 do 12.00 in 13.00 do 17.00
petek: 8.00 do 13.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno. Prispevke s fotografijami za naslednjo številko Štorskega občana pošljite po pošti, na disketi ali na naslov elektronske pošte: tajnistvo@store.si.

Prispevki niso lektorirani.

Odgovorna urednica: Ivanka Tofant
Uredniški odbor: Ivanka Tofant, Jožica Krajnc,
Vlasta Prevolšek, Mojca Korošec
Dušan Volavšek

Oblikovanje, priprava in tisk: Unigrafika®
Cesta na Pečovje 5 -
3220 Štore

Poština plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20 % davek na dodano vrednost.

POLOŽITEV TEMELJNEGA KAMNA ZA NADVOZ LIPA - ŠTORE

FRANC JAZBEC
Župan Občine Štore

V eni od prejšnjih številk Štorskega občana sem opisal potek aktivnosti okoli nadvoza Lipa in napovedal začetek aktivnosti, oziroma pričetek gradnje za 1.10.2006.

Kot pri večini projektov se je tudi pri tem na številnih segmentih zataknilo. Zato je skladno z dogovorom med ministrstvom in investitorjem ter

soinvestitorji bil določen datum položitve temeljnega kamna, kar simbolično predstavlja začetek gradnje tega prepotrebne objekta.

Položitev temeljnega kamna je bila v sredo, 4.10.2006, ob 11. uri na parkirišču pri Godec.

Temeljni kamen so položili, minister za promet mag. Janez Božič, direktor Agencije za železniški promet RS g. Rajko Satler in direktor Direkcije RS za ceste g. Vili Žaverlan. Slavnostni govornik je bil minister za promet mag. Janez Božič. Uvodni nagovor z opisom dejstev in potrebe po tem objektu sem podal sam. Ta govor v celoti objavljamo:

“ Spoštovani g. minister, g. državni sekretar, predstavniki ministrstva za promet, Direkcije RS za ceste, Agencije za železnice RS, Slovenskih železnic, DARS-a, kolegi poslanci, župani!

Spoštovani gostje in vsi prisotni na današnji slavnostni položitvi temeljnega kamna ob pričetku gradnje nadvoza Lipa - Štore dovolite, da vas vse pristrčno pozdravim in zaželim dobrodošlico!

Projekt, ki je tik pred tem, da se fizično začne graditi, ima v Štorah že dolgo brado. V sprejemni pisarni Občine Štore visi slika makete iz zgodnjih 60-ih let v približno identični inačici današnjim projektom.

Analize gostote železniškega prometa in obremenitev

industrijskih tirov takratne železarne so vodstvo takratne tovarne prepričale, da je ob zaključku gradnje novega kompleksa železarne nujno zgraditi tudi nadvoz in s tem povezati kraj Štore s Celjem, brez nivojskega križanja ceste in železnice.

Ko sem v poznih 60-ih letih prejšnjega stoletja prišel živeti v Štore in začel spremljati utrip življenja v hitro razvijajočem se industrijskem kraju, je bilo čutiti, da je nadvoz in njegova gradnja samo vprašanje mesecev, kdaj ga bodo Štore dobile.

Tekla so leta, samoupravni sistem je prinesel politiko, da je takratna železarna gradila v Celju in Šentjurju. Vodstvo železarne s problematiko kraja ni bilo obremenjeno, saj so si večinsko takratni direktorji v Štorah služili samo kruh, po drugi uri pa so odhajali iz kraja. Politična vodstva takratne KS pa po vsej verjetnosti niso bila dovolj močna za doseg cilja. V postopku nihanj vzponov in padcev v železarski dejavnosti smo v Štorah na projekt že zdavnaj pozabili in se sprijaznili z neskončnim čakanjem pred zaprtimi zapornicami.

Osamosvojitve Slovenije in izguba jugoslovanskega trga ter neugodna svetovna gospodarska situacija v poznih osemdesetih in zgodnjih devetdesetih pa je upanje po drugačni rešitvi, kot smo je bili vajeni, to je nivojskega križanja, popolnoma pokopala. Zakon o lokalni samoupravi, ki je stopil v veljavo s 1.1.1995 je takrat ustanovil novo in zelo obubožano Občino Štore z vso infrastrukturno problematiko, vključno s 4 nivojskimi križanji cest z železnico. Kljub številnim problemom s katerimi sem se ukvarjal v prvem mandatu županovanja, sem intenzivno, pod narekovanji pri takratnih oblasteh, začel lobirati za ta prepotreben objekt.

Prvič v samostojni Sloveniji se je zelena luč omenjenemu objektu pokazala v nacionalnem programu dela DARS do leta 2002. V letu 2000 je občina od države dobila 20 MIO tolarjev denarja za projektno dokumentacijo. Ta je v dobrih 6-ih letih doživela temeljito spremembo tudi na zakonodajnem področju, tako da je bilo takratni projekt uporabiti zgolj kot idejo.

V letu 2005 pa smo začeli temeljite pogovore z Ministrstvom za promet, Agencijo za železniški promet RS in Direkcijo RS za ceste. Analize namreč kažejo, da je ta in sosednji nivojski prehod prometno najbolj obremenjen v Sloveniji in logična posledica je bila, da se je uvrstil zelo visoko v prioritetenem redu. Glavno investitorstvo nad projektom je prevzela Agencija za železniški promet RS, soinvestitorstvo pa prevzema Direkcija RS za ceste in Občina Štore, ki je prevzela pripravo celotne projektne dokumentacije in zagotovitev vseh potrebnih zemljišč.

Potencialno se kot soinvestitor z vložkom zemljišča pojavlja tudi Mestna občina Celje in Sklad kmetijskih zemljišča in gozdov RS.

Izvedba projekta pomeni za več kot 4000 Štorovčanov tako imenovano okno v svet, saj bo iz strnjenegega naselja Lipa in zalednih vasi mogoče priti na nov avtocestni priključek v Ljubečni brez semaforjev in brez drugih cestnih ovir. Za meščane Celja in okoličane se bo pot na priljubljeno Celjsko kočo skrajšala. Svetina, kot najlepša slovenska hribovska vasica, pa bo turistično dobila nove priložnosti v svojem razvoju.

Spoštovani!

Te dni se po slovenskih občinah množično režejo trakovi, polagajo temeljni kamni in vršijo razne promocije pred lokalnimi volitvami 2006. Z rezanjem trakov in postavitvijo temeljnih kamnov si glasove nabirajo pretežno aktualni župani. Sam te promocije in lobiranja ne rabim, saj sem se

odločil, da po treh mandatih zaključim z županovanjem in omogočim, da svoje ideje in sposobnosti, kot novi župan uveljavi eden izmed treh kandidatov, ki so danes tukaj tudi prisotni in jih lepo pozdravljam.

Ob tej priložnosti se želim zahvaliti svetnikom vseh treh sklicev, ki smo skupaj krojili usodo tega kraja in po mojem mišljenju zelo uspešno, saj so Štore danes gospodarsko močne in imajo zdravo jedro z jasno perspektivo.

Skratka, današnji dan je dan, ki se bo vpisal v zgodovino kraja kot dan, ki bo spremenil tempo življenja občanov. Tudi to ni naključje, da so danes prisotni gospodarstveniki, ki so spoznali, da se status Štor bistveno spreminja z izgradnjo nadvoza in so se odločili investicijsko vlagati v Štorah. Leto 2007 bo za Štore plodno. Gradilo se bo več kot 100 stanovanj, gradil se bo dom starejših občanov in še kaj.

Spoštovane Štoranke in Štorani!

Čas gradnje nadvoza bo dodatno obremenil prometno situacijo. Pričakujem pa strpnost, saj bo situacija normalna takoj po odprtju nadvoza.”

Z zbranimi se je po položitvi temeljnega kamna nazdravilo, gosti pa so šli na kosilo v Gostišče Mlakar, Javornik 1.

Žal lahko ugotovim, da je kljub solidni udeležbi občanov razpoloženje zmotilo močno deževje, ki je bilo intenzivno ravno v tem času.

Dodati želim še nekaj pomembnih dejstev iz ministrovega govora. Poudaril je, da je v torkovem (3.10.2006) evropskem uradnem listu bil objavljen javni razpis za izbiro najugodnejšega ponudnika za izvedbo del. V kolikor ne bo zapletov pri izbiri izvajalca se predvideva, da bo izvajalec izbran in uveden v delo do konca letošnjega leta. Rok izvedbe del pa je 10 mesecev po uvedbi v delo iz strani investitorjev.

Iz navedenega pa izhaja, da bo uradno objekt zaključen konec leta 2007. Vidimo se torej na otvoritvi.

PREGLEDNA ORTO-FOTO-Model Nadvoz Lipa - Štore

ČRPANJE EVROPSKIH SREDSTEV

Irenca OCVIRK
Direktorica občinske uprave

Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo so se za slovenske občine odprle možnosti pridobitve finančnih sredstev, ki jih za razvoj ponuja Evropa. Vendar pa pri črpanju ne pride v poštev kakršenkoli projekt, ampak mora le-ta imeti značaj regijskega pomena, vrednost projekta pa ne sme biti nižja od cca. 135-140 MIO SIT.

Na področju Savinjske statistične regije, kamor občina sodi, je črpanje Evropskih sredstev možno preko Regionalne razvojne agencije Celje, zato se pogosto dogaja, da svet regije v črpanje evropskih sredstev vključi projekte večjih – močnejših občin, manjše pa izpadejo, ker pač prevladajo močnejši.

Občina Štore trenutno izvaja oziroma je vključena v dva obsežna projekta, ki se v pretežni meri financirata iz evropskih sredstev, preostanek finančnih sredstev pa zagotavljamo vključene občine iz lastnih proračunskih sredstev.

Tako smo na področju ureditve odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda vključeni v projekt »Celostno urejanje odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda in varovanje vodnih virov na povodju Savinje« (v nadaljevanju »Povodje Savinje«).

Sprejeta slovenska zakonodaja s področja varovanja vodnih virov je postavila stroge zahteve pri zbiranju, odvajanju in čiščenju odpadnih voda. Pravilnik o odvajanju in čiščenju odpadne komunalne in padavinske vode (Ur. l. RS, št. 105/02, 50/04) postavlja merila, za katera naselja oziroma gostote poselitve so obvezni skupni kanalizacijski sistemi in čiščenje na skupni čistilni napravi. Občine so bile na tej osnovi dolžne sprejeti lokalne operativne programe in po njih izvajati sistem javne kanalizacije in čiščenja komunalnih odpadnih vod. Občinski svet Občine Štore je Operativni program odvajanja in čiščenja komunalne odpade vode v občini Štore sprejel v aprilu 2005.

Ker imajo pri črpanje evropskih sredstev znatno prednost projekti regionalnega pomena in ker projekt »Povodje Savinje« občine z lastnimi sredstvi nismo sposobne izvesti, saj je predinvesticijska vrednost celotnega projekta 211.241.000 EUR, se je 21 občin Savinjske statistične regije že v letu 2004 s pismom o nameri, kasneje pa z medobčinsko pogodbo o medsebojnem sodelovanju pri projektu zavezalo, da bodo skupno pripravile in izvedle projekt ter tako pridobile vstopnico za prijavo projekta na Kohezijski sklad. Nosilka celotnega projekta je Občina Žalec.

Projekt »Povodja Savinje« je razdeljen na posamezne skupine, naša občina pa je vključena v drugo skupino skupaj z Občino Celje in delno Vojnik (kan. sistem do ČN Škofja vas). Na tem območju je že zgrajena nova centralna čistilna naprava Celje, ki je pomembna tudi za našo občino, saj se bodo odpadne vode iz območja Občine Štore, ki se zbirajo oziroma se bodo zbirale v rajonskem zbiralniku RZ -10, čistile na Centralni čistilni napravi Celje, pod enakimi pogoji, kot to velja za odpadne vode, ki nastajajo na območju Mestne občine Celje. Iz centralne čistilne naprave do naše občine je že zgrajen rajonski zbiralnik RZ-10, v katerega je Občina Štore vložila cca. 80 milijonov tolarjev finančnih sredstev.

Črpanje evropskih sredstev za celotno povodje bo potekalo v fazah. V 1. fazi je prijavljenih projektov v skupni vrednosti cca. 24 milijonov EUR. Zaprošena vsota iz kohezijskega sklada pa je 70%. Občina Štore bo, če bo projekt uspel pridobiti sredstva, v kar smo trdno prepričani, v prvi fazi pridobila cca. 47 MIO SIT sredstev za izgradnjo kanala P2.12 v Kompolah, in sicer v letu 2007.

Ostali projekti izgradnje kanalizacije v naši občini so vključeni v naslednje faze in se bodo izvajali v naslednjih proračunskih letih v odvisnosti od razpoložljivih finančnih sredstev in pridobitvijo evropskih sredstev v naslednji finančni perspektivi.

Drugi pomemben projekt, v katerega se je vključila Občina Štore skupaj še z dvaindvajsetimi občinami celjske regije in se prav tako financira pretežno iz evropskih sredstev, je izgradnja Centra za ravnanje z odpadki v Bukovžlaku (RCERO). Nosilec projekta je Mestna občina Celje, ki se tudi kot nosilka projekta prijavlja na razpise za pridobitev sredstev iz Kohezijskega sklada EU, saj se na razpis ne morejo prijavljati vse občine, ampak le nosilka projekta.

Z izgradnjo centra bo za skoraj 215 tisoč prebivalcev v regiji rešeno odlaganja komunalnih odpadkov za naslednjih trideset do petdeset let. Projekt izgradnje RCERO je razdeljen na dve fazi.

· 1. faza projekta vključuje izgradnjo novih objektov in naprav na odlagališču odpadkov v Bukovžlaku, vključno z izgradnjo sortirnice in kompostarne, izgradnjo novega odlagališča in z njim povezane infrastrukture. Ta dela bodo zaključena do konca leta 2008. Za izgradnjo prve faze je Evropska unija iz Kohezijskega sklada namenila nekaj manj kot 9 milijonov evrov.

· 2. faza (ki poteka istočasno s prvo fazo) zajema vzpostavitev sistema za mehansko biološko obdelavo komunalnih odpadkov na odlagališču v Bukovžlaku ter vzpostavitev sistema za termično obdelavo komunalnih odpadkov oziroma Toplarne Celje - vzhod. V sistem bo vključena vsa potrebna infrastruktura za sprejem in termično obdelavo odpadkov ter čiščenje dimnih plinov, hkrati pa bo sproščeno toploto mogoče izkoristiti za proizvodnjo toplotne in električne energije. Za

izgradnjo druge faze bomo iz sredstev Kohezijskega sklada prejeli 20 milijonov evrov.

Razliko do celotne vrednosti projekta, ki se ne bo krila iz nepovratnih sredstev kohezije in državnega proračuna, bodo prispevale sodelujoče občine, med njimi tudi Občina Štore v višini 1,92% , ki je določena v Pogodbi o sofinanciranju Regionalnega centra za ravnanje z odpadki Celje. Delež lastnih sredstev, ki jih zagotavlja posamezna občina, vključena v projekt, je bil določen na podlagi dveh kriterijev, in sicer števila prebivalcev in količine odpadkov na območju vsake od občin v letu 2002.

Tudi v prihodnje se bomo v občinski upravi trudili, da se bomo vključevali v čim več projektov regionalnega pomena z drugimi občinami in da bomo z RRA dosegli dogovore o projektih iz naše občine, ki jih bo financirala Evropska unija.

KORUZNI HROŠČ (*Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte) NA PRAGU NAŠIH POLJ

Iris Škerbot, univ. dipl. inž. agr.

Specialistka za varstvo rastlin pri KGZ Celje

Koruzni hrošč (*Diabrotica virgifera virgifera* Le Conte) je zelo nevaren škodljivec koruze. Prvič ga je že leta 1868 opisal Le Conte v Koloradu , ZDA. V Evropi je bil prvič odkrit leta 1992 v okolici letališča Surčin pri Beogradu (Srbija). Po tem odkritju smo iz leta v leto priča potrditvam vedno novih lokacij, kjer je bil ta hrošč odkrit. V Sloveniji smo se s prvimi osebkami srečali leta 2003 v Pomurju in Podravju, posamične najdbe pa so bile tudi na območju severne Primorske. Koruzni hrošč se uspešno širi tako po Evropi kot tudi po Sloveniji. Najintenzivneje se širi na območjih, kjer se koruza prideluje v monokulturi. V preteklem letu je bila nam najbližja potrditev tega škodljivca v okolici Slovenske Bistrice, letošnje spremljanje pa je potrdilo prisotnost tega škodljivca tudi v okolici Tepanj, Radane vasi in Dramelj. Torej bližje našim poljem, kot bi si mnogi želeli..

S kakšnim škodljivcem pa sploh imamo opravka?

MORFOLOŠKE ZNAČILNOSTI KORUZNEGA HROŠČA

Hrošč je rumeno zelene barve s črnima progama bočno vzdolž pokrovk. Telo hrošča je široko 2 do 3 mm, dolgo pa približno 4,2 do 7 mm. Za odrasle je značilen spolni dimorfizem: samci imajo običajno nekoliko daljše tipalnice, samica ima vzdolžno črto na vsaki pokrovki, pri samcih pa sta črti razširjeni, nepravilno oblikovani in pokrivata večji del osnovne barve pokrovk. Tako pri samcih kot tudi pri samicah je nadratni ščit zelenkasto rumen, trebušna stran telesa je nekoliko temnejša, stegna na nogah so popolnoma črna ali pa svetlejša s črnim robom na bočni strani. Jajčeca, ki

jih izležejo samice, so svetla, ovalne oblike in dolga do 0,5 mm. Iz jajčec se izležejo tanke in podolgovate ličinke, ki so bele barve in imajo temno glavo. Odrasle ličinke so dolge okrog 13 mm. Buba je prosta in bela.

Samica koruznega hrošča
(foto: I. Škerbot)

Samec koruznega hrošča
(foto: I. Škerbot)

RAZVOJ

Koruzni hrošč ima v Evropi le eno generacijo na leto. Hrošč prezimi v obliki jajčec, ki jih samice odložijo v koruzišča v globino 10 do 30 cm, včasih tudi globlje. Ena samica lahko odloži od 400 pa tudi do 1000 jajčec. Jajčeca v tleh ostanejo eno, včasih tudi dve zimi. Iz jajčec se od druge dekade maja pa do konca junija izlegajo ličinke, ki se trikrat levijo. Izleganje ličink je odvisno od tipa in strukture tal, globine, na kateri so bila odložena, vlage in temperature tal. Ličinke takoj po izleganju iščejo koruzne korenine, vendar se pri tem iz izhodiščnega položaja premaknejo za največ 0,5 m. Največ izleglih ličink živi v globini 15 cm. Ličinke se blizu površja zabubijo in v stadiju bube preživijo približno 1 teden. Iz teh bub se izležejo hrošči, ki še 24 do 48 ur ostanejo v tleh. Največ hroščev se pojavi v času cvetenja koruze, oplojene samice pa se nato zavlečejo v talne razpoke in odlagajo jajčeca. Odrasli hrošči ne morejo prezimiti. Hrošči so zelo dobri letalci in lahko po potrebi letijo precej daleč.

ŠKODE, ki jih povzroča

Koruzni hrošč se najhitreje širi na območjih, kjer pridelujejo koruzo v monokulturi, na širjenje, predvsem na velike razdalje, v večji meri vplivajo tudi vetrovi, transport, ... Odrasli hrošči se spomladi hranijo s koruznimi listi in povzročajo poškodbe podobne tistim, ki jih povzroči žitni

Ličinka koruznega hrošča
(foto: I. Škerbot)

Ličinke so poškodovale korenine (foto: I. Škerbot)

strgač. Hrošče pritegne cvetni prah in zato se preselijo na svilo in vrh storžev ter na metlice. Posledično se zato lahko srečujemo z zmanjšano asimilacijsko površino listov, s slabšo oprafenostjo rastlin in gluhostjo storžev. Hrošči se hranijo tudi s cvetnim prahom nekaterih drugih rastlin (na primer lucerna, sončnice, buče, zlata rozga,...). Posledica napada hrošča je v primerjavi s posledicami napada ličink zanemarljiva.

Najpomembnejši in najagresivnejši stadij koruznega hrošča so vsekakor ličinke, ki živijo v tleh. Hranijo se na koreninah različnih gostiteljskih rastlin (pšenica, oves, navadna kostreba, navadna pasja trava,...), najpomembnejši gostitelj pa je vsekakor koroza. Najprej se ličinke hranijo z drobnimi koreninicami – koreninskimi laski, kasneje pa vrtajo rove v korenine. Koreninski vršički napadenih korenin porjavijo, korenine pa so navrtane vse do koreninske osnove. Rastlina se odzove z oblikovanjem sekundarnih korenin in razvojem opornih korenin, poškodbe pa se zrcalijo tudi v pomanjkljivi oskrbi rastline z vodo in hranili, kar se lahko odrazi v hujšem fiziološkem stresu. Pri močnem napadu na korenine rastline pod vplivom vetra in/ali dežja pogosto poležejo. Posledično tako utrpimo količinsko in kakovostno izgubo pridelka.

Na območjih, kjer je več kot 50 % obdelovalnih površin pod koroza in kjer hkrati poteka pridelava koroze v glavnem v monokulturi, govorimo o območjih visokega tveganja za nastanek gospodarske škode, ki jo povzročata koruzni hrošč in njegovo širjenje.

Gospodarsko škodo lahko pričakujemo 5 do 7 let po naletu tega škodljivca na novo območje. Podatki o višini škode so zelo različni, v večini primerov škodljivec povzroča 10 do 30 % izpade pridelkov, po nekaterih podatkih pa celo 50 in več %.

UKREPANJE

Najpomembnejši ukrep za preprečevanje širjenja koruznega hrošča in zmanjševanje škod je ustrezen kolobar, saj je populacija bistveno manjša v koruziščih, kjer koroza sledi pšenici, sončnicam in drugim kulturam, kot na njivah, kjer koroza pridelujemo v monokulturi. Borbo proti širjenju tega škodljivca bo vsekakor pomenila tudi bitka proti plevelom in samonikli korozi, saj visoka zastopanost plevelov predstavlja bogat vir alternativne prehrane za škodljivca. Na populacijo koruznega hrošča lahko vplivamo tudi z ustrezno obdelavo tal, setvijo tako imenovanih lovni rastlin ali spravi koruze v različnih časovnih obdobjih, na odpornost rastlin proti poleganju pa lahko vplivamo tudi z ustreznim gnojenjem. Ker v Evropi do sedaj še nismo našli avtohtonih naravnih zajedalcev koruznega hrošča, zaenkrat še ne moremo računati na možnosti biotičnega zatiranja. Kemično varstvo pa v naših razmerah pride do izraza le v primeru uporabe insekticidov tretiranega semena oziroma uporabe insekticidov ob setvi, saj za zatiranje hroščev trenutno še nimamo ustreznih strojev (visok clearens; letala pri nas ne pridejo v poštev).

In kaj najdbe koruznega hrošča v okolici Tapanj, Zreč in Dramelj prinašajo pridelovalcem koroze oziroma lastnikom kmetijskih zemljišč v okolici?

Koruzni hrošč je karantenski škodljivec in zanj podobno kot v ostalih evropskih državah veljajo posebne zahteve glede spremljanja pojava, ravnanja ob pojavu na določenem območju,... Evropska komisija je v oktobru 2003 sprejela odločbo o nujnih ukrepih proti širjenju koruznega hrošča, na temelju katere morajo proti hrošču ukrepati vse države članice. Na tej osnovi je v Sloveniji izšel Pravilnik o

Preglednica: Seznam katastrskih občin, ki so na novem razmejenem območju koruznega hrošča v letu 2006 (Vir: Odločba o razmejitvi območij napada in ukrepov za zatiranje koruznega hrošča številka 327-01-731/2003-9 z dne 4.8.2006)

občina	katastrske občine
Celje	ŠMIKLAVŽ
Slovenske Konjice	BEZINA, JERNEJ PRI LOČAH, KOBLE, KONJIŠKA VAS, LIPOGLAV, LOČE, PEROVEC, PRELOGE, SLEMENE, SLOVENSKE KONJICE, ŠKALCE, TEPANJE, TOLSTI VRH, ZGORNJE LAŽE, ŽIČE
Šentjur	BEZOVJE, DRAMLJE, GORIČICA, GROBELNO, KAMENO, LOKARJE, PLETOVARJE, PODGRAD, PONIKVA, PONKVICA, PRIMOŽ, SLATINA, ŠENTJUR PRI CELJU, VODULE, ZAGAJ, ZGORNJE SELCE, ZLATEČE
Šmarje pri Jelšah	SPODNJA PONKVICA, SPODNJE SELCE
Štore	OGOREVC
Vitanje	LJUBNICA
Vojnik	BEZOVICA
Zreče	BREZJE PRI OPLONICI, GORENJE PRI ZREČAH, KRIŽEVEC, LOŠKA GORA, RADANA VAS, STRANICE, ZREČE

fitosanitarnih ukrepov za preprečevanje širjenja koruznega hrošča (Ur.list RS št. 21/04) in Odločba o razmejitvi območij napada in ukrepov zatiranja koruznega hrošča, ki je bila v preteklem letu dvakrat dopolnjena, 4. avgusta 2006 pa še tretjič.

Iz Odločbe o razmejitvi območij napada in ukrepov zatiranja koruznega hrošča iz 4. avgusta 2006 je razvidno, da se je na našem območju poleg dveh, v preteklem letu razmejenih katastrskih občin v občini Slovenskih Konjic - SPODNJE GRUŠOVJE in LIČENCA, letos zaradi najdb koruznega hrošča v okolici Tepanj, Radane vasi in Dramelj razmejeno območje na območju KGZ Celje razširilo še na 45 sosednjih katastrskih občin v Občinah Celje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah, Štore, Vitanje, Vojnik in Zreče.

Razmejeno območje vključuje žarišče napada (območje okoli potrjene točke najdbe koruznega hrošča, s polmerom najmanj 1 km) in pripadajoče varnostno območje (obdaja žarišče napada in je pas med najmanj 1 km in 6 km od potrjene točke najdbe).

Skladno z določili veljavne odločbe je:

na razmejenih območjih :

-prepovedano premeščanje svežih rastlin koruze in njenih svežih delov izven žarišča napada v času obdobja maksimalnega naleta hrošča;

-prepovedano spravilo koruze za zrnje v času obdobja naleta hrošča, razen če to dovoljuje stopnja napadenosti in klimatske razmere;

-morajo imetniki koruze za preprečevanje širjenja koruznega hrošča uvesti enega od ukrepov:

- dvoletni kolobar, tako da se koruza prideluje na istem zemljišču samo enkrat v dveh zaporednih letih ali

- kolobar, tako da se koruza prideluje na istem zemljišču dvakrat v treh zaporednih letih, če se ob ustrezni prognozi napovedi drugič seje po obdobju izleganja ličink koruznega hrošča (strniščna setev) ali

- kolobar, tako da se koruza prideluje na istem zemljišču dvakrat v treh zaporednih letih, če se vsako leto na posevku koruze izvede insekticidno tretiranje odraslih hroščev med obdobjem odlaganja jajčec ob uporabi ustrezne opreme za nanašanje fitofarmaceutskih sredstev oziroma drugo ustrezno tretiranje s podobno stopnjo obvladovanja populacije koruznega hrošča.

Ustreznost kolobarja se ugotavlja od leta prve razmejitve območja po letu 2004.

Po dveh zaporednih posevkih koruze na razmejenem območju tretje leto ni dovoljeno sejati koruze na istem zemljišču, ne glede na dodatne ukrepe, ki jih dopušča odločba.

v žariščih napada:

- skozi celo leto prepovedano premeščanje zemlje s koruznih polj; vsi kmetijski stroji, ki se uporabljajo na koruznem polju, se morajo na mestu očistiti zemlje in ostankov, zlasti pa preden zapustijo žarišče napada;

- obvezno odstranjevanje samoniklih rastlin koruze s polj, kjer se koruza ne prideluje.

Tako imetniki koruze in drugi, ki po naravi dela pridemo v stik s korožo, pa smo dolžni med rastno dobo pregledovati svoja polja ter o pojavu znamenj in znakov napada na rastlinah koruze ali najdbe koruznega hrošča o tem obvestiti pristojnega fitosanitarnega inšpektorja ali fitosanitarno upravo RS.

Vsi tisti, ki imate svoja polja na območju prej naštetih katastrskih občin, ki so razmejene v letošnjem letu, boste tako v letu 2007 na teh poljih dolžni uvesti vsaj dvoletni kolobar ali v primeru setve koruze na njivsko površino, na kateri je bila koruza v letu 2006, uporabiti vsaj z insekticidi tretirano seme ali pa setev koruze opraviti po obdobju izleganja ličink koruznega hrošča (strniščna setev).

Vsekakor bo v bodoče osnova varstva prav **kolobar**. V kolobar bo smiselno vključevati bodisi žita, sojo ali sončnice (slednji dve kulturi redko zasledimo na naših poljih), oljno ogrščico, sirek, sudansko travo, detelje, lucerno, TDM, krompir,... Možnosti je kar nekaj. Vsekakor pa bo jesensko zimski čas, ki je pred nami, pravšnji, da v miru razmislimo, koliko in kakšno krmo za živino potrebujemo na kmetiji vsako leto in kako bomo v bodoče na vsa polja uvedli kolobar ter hkrati pridelali dovolj visoko kakovostne krme za domače živali.

Tudi s tem nevarnim škodljivcem koruze se bomo navadili živeti, seveda pa bomo morali poleg miselnega preskoka narediti tudi praktični preskok – preskok v utečenem načinu kmetovanja. Vzemimo pojav tega škodljivca na našem območju hkrati kot grožnjo monokulturni pridelavi koruze in kot izziv.

Z namenom, da lastnike zemljišč na območju novo razmejenih katastrskih občin čimbolj seznanimo z ukrepi, ki jih za seboj povleče najdba koruznega hrošča v bližini naših polj, pripravljamo za vse zainteresirane v mesecu septembru in oktobru na različnih lokacijah na razmejenem območju predavanja, ki bodo obsegala predstavitev tega škodljivca, določila odločbe, kako sestaviti kolobar, da bomo lahko pridelali čim več potrebne krme za potrebe naših živali,... O terminih predavanj in lokacijah boste pravočasno obveščeni, dodatne informacije pa so vam seveda na voljo pri vaših terenskih kmetijskih svetovalcih in svetovalcih specialistih za posamezna področja pri KGZ Celje. Vabljeni!

PETNAJST LET SAMOSTOJNE DOMOVINE

Marjan DOBOVIŠEK
O Z V V S Štore

Letos, ko praznujemo 15. obletnico vojne za Slovenijo, si ne morem kaj, da ne bi zapisal nekaj vrstic v spomin in opomin na takratni čas.

Večinoma vsem vojaškim obveznikom je bilo neprijetno, ko smo dobivali pozive na nepriljubljene orožne vaje. Teh pozivov je bilo v letih 1989, 1990 in 1991 vedno več in z vsakim naslednjim vpoklicem je bilo čutiti večjo napetost. Na vajah so nas poveljujoči v takratni TO začeli seznanjati in pripravljati na stvari, v katere v začetku niti nismo povsem verjeli.

Za vedno se mi je vtisnil v spomin spomladanski vpoklic leta 1990, ko nas je na enem od usposabljanj obiskal visoki častnik TO in med drugim povedal, da se odnosi v državi resno zaostrojuje, in ko bomo dobili naslednji poziv, verjetno ne bodo več samo vaje in naj bomo pripravljene na vse.

Kmalu se je izkazalo, da gre zelo zares. V popoldanskem času druge polovice junija me je obiskal kurir in mi izročil poziv za takojšnji odhod na dogovorjeno zborna mesto v popolni vojaški opremi, ki sem jo imel doma.

S težkim neprijetnim občutkom sem zbral vse potrebno in se poslovil od svojih domačih, saj nisem vedel, kam in za koliko časa odhajam.

Po nekaj dneh opravljanja raznih obveznosti na različnih lokacijah sem za dva dni lahko prišel domov. Ob ponovni vrnitvi na dogovorjeno mesto sem poleg osebne oborožitve dobil tudi pravo strelivo, kajti začela se je prava vojna in neposredni spopadi.

Takrat se ni nihče spraševal, »kakšne barve« je kdo in kateri stranki kdo pripada, vsi smo se borili za isti cilj in imeli enake želje, zato tudi uspeh ni izostal.

V letih 1990 in 1991 sem skupno z vajami in udeležbo v vojni prebil dobre štiri mesece od doma, toda ni mi žal. S ponosom lahko povem, da sem tudi sam doprinesel kamenček v mozaik skupne domovine, ki še ni idealna, vendar se moramo zavedati, da jo bomo lahko samo s skupnim delom in složnostjo lahko obdržali in izboljšali.

Nekoč je nekdo napisal: »Domovina je kakor zdravje, ko ga izgubiš, se šele zaveš kaj si izgubil«.

Sedaj po toliko letih, ko se ob raznih priložnostih srečujemo veterani vojne za samostojno Slovenijo in se predstavimo v uniformah, nas na žalost velika večina ljudi sploh ne prepozna. Očitno so že pozabili, da smo pred petnajstimi

leti pustili doma vse svoje najdražje, se odzvali klicu novo nastajajoče domovine, se podali tudi v neposredni spopad z do takrat »ljudsko armado« in bili pripravljene žrtvovati svoja življenja.

Na našo veliko srečo so neposredni spopadi trajali »samo« nekaj dni. Vendar nihče ne sme pozabiti, da so tudi v teh dneh umirali in krvaveli naši prijatelji in soborci. Še posebno pa se moramo zavedati, da vsi tisti, ki so v borbi za domovino izgubili svoje najdražje, teh dni nikoli ne bodo pozabili.

Velikokrat doživimo neupravičene kritike nekaterih posameznikov, ki ponižujoče imenujejo osamosvojitve »desetdnevna vojna«.

Bi bilo bolje, če bi vojna in spopadi trajali več let in bi v tisočih preštevali padle in ranjene?

Ti posamezniki v osamosvojitvi iz takšnih ali drugačnih razlogov gotovo niso sodelovali. Po večini so na varnem (nekateri tudi v tujini) čakali na razplet dogodkov in iskali možnosti, da se v dani situaciji čim bolj okoristijo. Sedaj pa se jim verjetno oglašajo lastna vest, ki jim ne da miru in hočejo z »blatenjem« našega dela opravičiti svoje nedelo in širijo lažno propagando.

Vsem takšnim in podobno mislečim želim nameniti nekaj vrstic v razmislek.

Tisti, ki »pljuvajo« po dogodkih iz osamosvojitve, je potrebno enkrat za vselej povedati, da si vojne nismo želeli in izmislili sami, temveč smo bili v njo prisiljeni in le tako smo lahko obranili svojo in tudi njihovo samostojnost.

Dejanska borba in vojna za osamosvojitve se je za nas začela spomladi leta 1990, ko je takratna JLA izdala ukaz o predaji našega orožja silam JLA, ker naj bi naša skladišča ne ustrezala več novim zahtevam.

Ne morem mimo tega, da ne bi omenil vseh tistih, ki so takrat zbrali toliko poguma in razuma, da so se uprli izvajanju ukaza JLA in orožje ob pomoči policije pravočasno premestili na druge skrivne varne lokacije.

Tečasne lokacije seveda niso bila urejena skladišča, temveč objekti nekaterih izbranih zaupanja vrednih državljanov, ki so bili pripravljene lastno streho deliti s skladiščem orožja. Vse te premestitve orožja so seveda potekale v strogi tajnosti in na podlagi medsebojnega zaupanja, zato nekateri še vedno mislijo, da je vojna trajala »deset dni«, ker se o teh dogodkih v javnosti ni govorilo.

Za to požrtvovalnost in domovinsko zavednost je bilo v zadnjih letih povsod po domovini odkritih kar že nekaj spominskih plošč. S takšnim dejanjem bo vedno več ljudi seznanjenih z resnico, kaj so ti zavedni posamezniki prispevali k samostojni domovini. Nekateri še danes ne vedo, kaj so njihovi neposredni sosede takrat žrtvovali, v kakšno nevarnost so pristali in čemu so bili namenjeni nočni

prevozi okoli njihovih domov.

Ravno tisto skrito orožje nam je potem v spopadih z veliko močnejšo JLA bilo edino, kar smo v začetku imeli.

Vojna pa se ni zaključila s koncem neposrednih spopadov, ampak je trajala še vsaj do jeseni leta 1991, ko je odšel še zadnji vojak JLA iz Slovenije.

Tako lahko vsak, ki ima še vedno mišljenje, da smo imeli »desetdnevno vojno«, ugotovi, da je vojna pri nas trajala najmanj od spomladi leta 1990 do jeseni leta 1991, kar je kar nekajkrat po deset dni. Da so neposredni spopadi trajali »samo« nekaj dni gre tudi zasluga takratni diplomaciji in politiki, ki je bila sposobna s pogajanjem doseči konec spopadov.

Ob obletnici, ko se po vsej domovini s slovesnostmi spominjamo preteklih dogodkov, je potrebno omeniti in izreči zahvalo razumevajočim posameznikom in podjetjem, ki nam veteranom vojne za samostojno Slovenijo poleg občin in države materialno in finančno pomagajo. S svojim prispevkom nam omogočajo, da lahko delujemo in predstavimo pomen veteranov tudi tistim, ki o nas ne vedo skoraj nič in imajo še vedno razne pomisleke.

Petnajst let od osamosvojitve ni tako dolga doba, da bi lahko na vse skupaj pozabili, nasprotno, to je obdobje, ki se ga moramo vedno bolj zavedati in se truditi, da se ne bi nikoli pozabilo.

Od leve proti desni stojijo: Ivan Urlep, Brane Rakuša, Marjan Dobovišek, Bojan Mackovšek, Roman Gajšek. Od leve proti desni čepijo: Rajko Grosek, Peter Špegel, Bojan Sirk – enota, ki je varovala antenski sistem, posneto na Vrunčevem domu na Svetini, julij 1991

ŠESTO REGIJSKO VETERANSKO SREČANJE NA SVETINI

Srečko KRIŽANEC

Predsednik veteranske organizacije občine Štore

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo občine Štore, veteransko združenje SEVER za celjsko območje, območno združenje borcev in udeležencev NOB Celje in občinsko združenje častnikov občine Štore so v soboto pred Lovskim - Vrunčevem domom na Svetini počastili 15. obletnico vojne za Slovenijo in 15 let samostojnosti.

Bogat kulturni program, v katerem sodelujejo praktično vsa društva, ki so registrirana v občini Štore in izjemno lepo vreme, ki je nam veteranom vedno naklonjeno sta nam omogočila, da smo se že šestič zbrali na enem od najlepših koščkov naše občine-na Svetini. Vas Svetina je bila namreč že trikrat imenovana za najbolj urejeno hribovsko vasico v Sloveniji.

Poleg sodelovanja društev in posameznikov pa so srečanje popestrili tudi pripadniki naše Slovenske vojske s prikazom oklepnika VALUK in osebne oborožitve. Radovedni obiskovalci vseh generacij so bili izjemno navdušeni nad našo Slovensko vojsko in njeno oborožitvijo.

Sodelovanje s sorodnimi društvi iz sosednjih občin je bilo vidno tudi letos. Med drugim je prišla množica pohodnikov iz Šentjurja, Celja, Laškega in seveda iz Štor. Po uvodnem nagovoru podžupana občine Štore g. Jožeta Kraglja je sledil pozdrav slavnostnega gosta in govornika, predsednika združenja veteranov vojne za Slovenijo gospoda Srečka Lisjaka.

Naša veteranska srečanja pa imajo še eno simboliko. Veterani občine Štore namreč podarimo na naših srečanjih spominske plošče tistim društvom, ki nam vedno pomagajo in z nami dobro sodelujejo in pa kipec štorskega železarja, simbol železarskih Štor.

Visoko priznanje so letos ob svoji 60. obletnici uspešnega delovanja bili deležni tudi člani lovske družine Bojansko Štore. Predsednik veteranske organizacije Slovenije polkovnik g. Srečko Lisjak jim je podaril visoko priznanje ZWS, g. Vlado Amič, član predsedstva Zveze slovenskih častnikov, pa visoko priznanje ZSČ.

Kipec štorskega železarja so prejeli g. Srečko Lisjak, predsednik ZWS, g. Miran Jurkošek, predsednik Športno kulturnega društva rudar Pečovje, gospa Jožica Vešligaj, predsednica Aktiva žena Kompole in pa g. Rajmi Jelen, predsednik LD Bojansko Štore. Spominske plošče pa so prejeli: Pihalna godba Svetina, Prostovoljno gasilsko društvo Svetina, Turistično društvo Štore, Ljubiteljski pevski zbor Bojansko in Planinsko društvo Železar Štore.

Kot organizatorja veteranskih srečanj na Svetini pa je tudi mene doletela velika čast, da mi je podjetje Štore-Steel, ki je skupaj z občino Štore vsakoletni glavni pokrovitelj tega srečanja, podelilo visoko priznanje. Podelil mi ga je član posloводства g. Peter Bračun. Na priznanje sem izjemno ponosen, hkrati pa mi je to vzpodbuda in obveza tudi za naprej, za nova srečanja veteranov in naših simpatizerjev. To priznanje želim deliti z vsemi svojimi veterani, ki srečanja pripravljamo in bi bilo brez njihove pomoči vse veliko težje ali pa celo neizvedljivo.

Ponosen pa sem tudi na to, da sem zaposlen v tako uglednem podjetju, kot je Štore-Steel.

RAZVITJE GASILSKEGA PRAPORA PGD SVETINA

Andreja Videc, VGČ org.
PGD SVETINA

Prostovoljno gasilsko društvo Svetina je 19. avgusta 2006 na Svetini razvilo gasilski prapor. Društvo, kot edino v Gasilski zvezi Celje in eno redkih v Sloveniji, do sedaj ni imelo gasilskega prapora, ki je simbol pripadnosti gasilstva in ponos vsakega gasilca.

Statut Gasilske zveze Slovenije določa, da imajo prapori določeno velikost, na eni strani je gasilski znak in ime društva, ime kraja ter letnici ustanovitve in razvitja prapora, na drugi strani pa ima prapor podobo, ki jo določi društvo oziroma zveza in pod njo napis: »Na pomoč«. Zelo pogosto med podobami srečamo upodobitev sv. Florjana, ki gasi podobo domačega kraja.

Foto: Matej Novak

V počastitev razvitja prapora je društvo pripravilo gasilsko paradu, na kateri so sodelovala društva Gasilske zveze Celje s prapori, Godba na pihala Svetina, g. župnik dr. Vlado Župančič in drugi. Slavnostna govornika sta bila predsednik Gasilske zveze Celje g. Albin Turnšek in predstavnik Občine Štore g. Marjan Tržan st.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo darovalcem prispevkov za trakove: Občini Štore, Mestno občini Celje, Krajevni skupnosti Svetina, Prostovoljnemu gasilskemu društvu Štore, Prostovoljnemu gasilskemu društvu Vojnik, podjetjem Hudournik d.o.o., Armiz – Janez Šepetavc s.p., Celjski sejem d.d., Štore Steel, d.o.o., Elektro Turnšek, d.o.o., Stopar LB design d.o.o. in Avto Celje d.d., botrom, vsem, ki ste darovali za žeblje ter vsem, ki ste s svojimi prispevki in nesebičnim delom prispevali, da je bila gasilska parada lepo izpeljana.

Še posebej pa bi radi izrekli zahvalo g. župniku za lepo opravljen blagoslov prapora, kapelniku g. Ivanu Ulagi in godbenikom za sodelovanje na paradi, g. Janezu Šepetavcu za pripravo prireditvenega prostora ter fotografoma g. Milanu Kolšku in g. Mateju Novaku.

NA POMOČ

PRAZNIK MARIJE SNEŽNE – ŠENTOŠČEVE NEDELJE NA SVETINI

dr. Vlado Zupančič, župnik
Jože Romih, ključar
Branko Mlakar, ključar

Prvo nedeljo v avgustu je v župniji Svetina župnijski praznik sv. Marije Snežne - Šentoščeve nedelje. O tem praznovanju pričajo zapisi v župnijski kroniki že pred letom 1750. Vsak duhovnik, ki je takrat pripeljal procesijo k cerkvi, je dobil v dar potico ter opoldansko kosilo – južino. V zadnjem času se praznovanje prične že v soboto s slovesno večerno sv. mašo. Po njej je okoli cerkve procesija z Marijinim kipom in lučkami. Ker ta spreved poteka že v mraku ob petju Marijinih pesmi in spremljavi domače godbe na pihala, napravi na udeležence izjemen vtis. V soboto in nedeljo se na praznovanju zbere od 4 do 6 tisoč romarjev in obiskovalcev te gotske cerkve. To je največji vsakoletni shod ljudi v Občini Štore.

ODPRTJE CESTE V SVETLEM DOLU

Leopold Vrbovšek
Predsednik KS Svetina

V okviru praznika KS Svetina smo v soboto, 2. septembra, slovesno predali v uporabo povsem preurejen cestni odsek JAVORNIK – ZAJC v dolžini približno 1500m.

Prvo makadamsko cesto je pred skoraj štiridesetimi leti zgradilo Gozdno gospodarstvo Celje, leta 1994 je dobila asfaltno prevleko. Zaradi različnih vzrokov je prehitro propadla, tako da je bila zadnja leta še komaj prevozna. Zagotovila župana Franca Jazbeca, da bo cesta v njegovem mandatu urejena, so se začela uresničevati z uvrstitvijo ceste v proračun občine za leto 2006, dejansko pa s pričetkom del v mesecu juniju.

Zaradi povsem uničenega cestišča je bilo potrebno odstraniti star asfalt, urediti drenažo, zamenjati prepuste, zgraditi oporne zidove, v celoti na novo urediti podlago ter celoten odsek ponovno asfaltirati. Zaradi tako temeljite obnove so stroški narasli na skoraj 58mio SIT. Da smo si obnove ceste zelo želeli in se je razveselili, je pokazala že sama udeležba na otvoritvi in blagoslovu. Te slovesnosti se je udeležilo več kot 100 krajanov in gostov.

Ob tej priložnosti smo se zahvalili investitorju, to je Občini Štore (posebno gospodu županu), izvajalcu del podjetju Hudournik inženiring in nadzorniku del gospodu Miranu Jurkošku.

Bili smo veseli, da je cesto blagoslovil generalni vikar škofije Celje Jože Kužnik, ki je vsem želel srečno in varno vožnjo. Cesto pa sta predala v namen najstarejša krajanka Svetlega Dola gospa Rozalija Vrbovšek in podžupan gospod Jože Kragelj.

Po uradnem delu je sledilo prijetno družabno srečanje, ki se ga bomo z zadovoljstvom spominjali.

Odprtje ceste

Ob tem prazniku pa je potrebno marsikaj pripraviti, da se romarji in obiskovalci dobro počutijo. To delo, ki zahteva mnogo truda, opravijo domačini. Potrebno je nabrati zelenje, splesti okrasne kite, posekati in postaviti mlaj, počistiti vas, cerkev in vse, kar spada zraven. Gospodinje spečejo kruh in pecivo, s katerim pogostijo vse romarje, ki se v soboto udeležijo bogoslužja. Župnija pa prav tako pogosti vse navzoče s kozarcem dobrega vina. Razpoloženje ljudi je po sv. maši sproščeno, veselo – prijateljsko, k temu veliko pripomore domača godba. Cerkev Marije Snežne je bila zgrajena pred letom 1480, vmes je bila oskrunjena in požgana, vendar vselej v zelo težkih časih in okoliščinah obnovljena. Romarji in obiskovalci svetinske cerkve radi prispevajo svoje prostovoljne prispevke za vzdrževanje cerkve. Letošnji darovi so namenjeni za obnovo strehe na zvoniku, župnija pa je v ta namen priredila tudi srečelov, ki je bil uspešen, saj je zmanjkalo srečk in darov.

Prihodnje leto bomo v aprilu pričeli z obnovo omenjene strehe na zvoniku in na sami cerkvi. Predračunska vrednost za to zahtevno delo je okoli 36mio SIT. Ministrstvo za kulturo republike Slovenije je po objavljenem razpisu zagotovilo sredstva v višini nekaj manj kot 14 mio SIT. To je zelo spodbudno, toda daleč premalo za tako veliko delo, ki ga moramo opraviti. Zato podpisani vljudno prosimo vse občane in občanke ter tudi podjetja v naši občini in drugod, da s svojimi darovi podprejo obnovitvena dela, da bomo ohranili prihodnjim rodovom ta biser štorske, širše celjske in slovenske sakralne kulture. Nikakor ne smemo dopustiti, da bi pred našimi očmi propadlo to, kar so naši predniki s tolikimi žrtvami, odrekani in odpovedmi zgradili. Z dobro voljo, s čutom za skupno dobro in velikodušnimi darovi bomo uspeli.

Na koncu se želimo zahvaliti vsem, ki so pri tem praznovanju sodelovali. Iskrena hvala Občini Štore, ki vsako leto poskrbi, da je na Svetini vse urejeno in čisto, prav tako pa že vrsto let pokrije stroške za postavitev mobilnih WC-jev. Prav tako najlepša hvala Občini Celje za mlaj, ter podjetju Trgošped, ki ga je brezplačno postavilo. Iskrena hvala vsem, ki ste darovali cvetje, vsem ženam in možem, dekletom in fantom, ki so pomagali očistiti in okrasiti cerkev ter oltar pred cerkvijo, vsem, ki ste s svojimi darovi velikodušno pogostili romarje, pa tudi vsem, ki ste darovali svoje darove za srečelov in pri njem sodelovali. Zahvaljujemo se pritrkovalcem zvonov, mladim fantom, ki so z veseljem in ponosom nosili kip Matere Božje, in svetinskim godbenikom, brez katerih ni nobene slovesnosti v tej prelepi hribovski vasi.

Še enkrat vsem iskrena hvala.

TURNIR V MALEM NOGOMETU ZA PREHODNI POKAL KS SVETINA

Branko Mlakar

Ob prazniku KS Svetina je tudi to leto potekal turnir v malem nogometu za prehodni pokal KS Svetina. Tokrat je bil turnir v soboto, 2. septembra 2006, dopoldan.

Udeležile so se ga 3 ekipe iz zaselkov Javornik, Kanjuce in Svetina.

Rezultati:

KANJUCE – JAVORNIK	1:1
KANJUCE – SVETINA	5:2
JAVORNIK – SVETINA	3:1

Lestvica:

	gol.dif.	točke
1. KANJUCE	6:3	4
2. JAVORNIK	4:2	4
3. SVETINA	3:8	0

Tokratni prvaki so postali igralci ekipe KANJUCE, ki so zaradi boljše gol razlike prehiteli ekipo JAVORNIKA. Prvaku in dobitniku pokala čestitamo.

POKAL OBČINE ŠTORE V MALEM NOGOMETU

Branko Mlakar

Petek, 1. septembra, je bil rezerviran za polfinale ter finale pokala Štor. Vse skupaj se je pričelo ob 18. uri na igrišču Lipa. Ekipi LAŠKA VAS in MARINERO sta se pomerila prvi. Po vodstvu MARINERA z 1:0 je LAŠKA VAS do polčasa izid izenačila. V drugem polčasu pa je MARINERO v 28. minuti povedel z 2:1. Igralci LAŠKE VASI so uspeli v 36 minuti izenačiti, nakar jim je padla koncentracije in igralci MARINERA so to s pridom izkoristili ter zabili v zadnjih 4 minutah natančneje v 37. in 38. minuti še 2 zadetka in tako slavil s 4:2.

Drugi polfinalni par je bil CENC SOKOLI – RUDAR PEČOVJE. Tudi to srečanje bilo zelo kakovostno in razburljivo, saj sta se pomerila vodilna v prvenstvu Štor. Prvi so povedli SOKOLI, vendar je RUDAR po dveh minutah rezultat izenačil, SOKOLI se niso dali in so do konca polčasa povedli z 2:1. V drugem polčasu sta ekipi dosegli vsaka po en gol in tako so SOKOLI slavili s 3:2 in se uvrstili v finale pokala.

FINALE: MARINERO – CENC SOKOLI

Zaradi napake na električni napeljavi smo se z vodji obeh ekip sporazumno dogovorili, da zmagovalca finala določimo s streljanjem kazenskih strelav 6-metrovk. Gledali smo pravo shriljivko strelav, saj je bil končni rezultat 17:16 za ekipo MARINERO.

Prehodni pokal zmagovalcu finala ekipi MARINERO ter pokal za drugo mesto ekipi CENC SOKOLI je podelil Miran Jurkošek.

ZMAGOVALCI POKALA ŠTOR

Stojijo (od leve proti desni): Repar Damjan, Koštomaj Damjan, Kvartič Rudi, Kelenc Peter
V počepu: Škedelj Rudi, Podrepšek Boštjan, Kolar Joži, Kovčec Branko, Kuzman Boštjan

SKUPNA SLIKA
FINALISTOV
– MARINERO –
CENC SOKOLI

111. ŽELEZARSKI POHOD NA TOSC 2275 m

Valter Jelen

Vodniški odsek P.D. Železar Štore

V soboto, 02.09.2006, smo se planinski vodniki, planinci P.D. Železar Štore, železarji, pohodniki in prijatelji dobili na avtobusni postaji v Štorah ob 4.30 uri. Odpeljali smo se proti Celju, kjer so nas na Glaziji čakali še ostali pohodniki. Prvo postajo smo imeli na počivališču VOKLO, kjer smo popili jutranjo kavico. Nadaljevali smo pot do Bleda in naprej na Pokljuko do Rudnega Polja, kjer je bilo zborna mesto. Tu nas je čakal organizator pohoda Tone z vodniki PZS. Po pozdravih smo pomalicali in se razdelili v dve skupini, ena za težjo varianto na Tosc, druga za lažjo do planine Uskovnica. Po presenečenju, da so se jeseniški pohodniki podali na pot, preden smo prišli na zborna mesto pohodniki iz Štor in iz Raven, (kaj takega še se ni zgodilo), smo se v zložni skupini podali na pot.

Vreme je bilo lepo, toplo in narava je kar vabila v vsej svoji lepoti. Markacije so nas pripeljale v gozd na »Triglavske magistralo«, katera nas je po stezi nad planino Konjščica pripeljala v lepo krnico Jezerce. Tu smo se odpočili in občudovali lepoto Triglavskega narodnega parka. Povzpeli smo se na Studorski preval (1892m), za kar smo porabili dobrih 45 min. Ob malici smo občudovali bližnja vrhova Veliki Draški vrh in Viševnik. Nato smo se nekoliko spustili in prečili pobočje TOSCA ter na opuščeni planini zavili desno v strm travnat žleb. Po dobri uri hoje smo dosegli vršno planoto, ki je porasla s planikami in ostalim cvetjem. Od tu je prečudovit razgled na južno stran TRIGLAVA z obema kočama Planiko in Kredarico. Pot smo nadaljevali po grebenu kraške planote, ki je oblikovana v travnato piramido in to je bil naš cilj, vrh TOSCA (2275m).

Po počitku, malici in fotografiranju smo se vrnili po isti poti, čez planino Konjščica, kjer smo si ogledali sirarno, se odpočili in nadaljevali pot do biatlonskega stadiona na Pokljuki. Celotno pot smo prehodili v osmih urah in pol, prehodili pa smo 936m višinske razlike. Na Pokljuki je vsak pohodnik dobil malico in spominsko majico brezplačno. Organizator je poskrbel za prijeten družabni zaključek ob živi glasbi. Pohoda se je udeležilo 199 pohodnikov, od tega 46 iz Štor.

1. NIDOV MEMORIAL

Kako hitro mineva naš čas! Še vedno se živo spominjamo žalostnega trenutka tistega septembrskega večera pred letom dni, ko se je ustavilo srce našega prijatelja Nijaza. Pa ni ostalo le pri spominih. Turnir v malem nogometu, ki je potekal skozi ves dan, je bil organiziran samo njemu v spomin.

Udeležba je pokazala, kako zelo smo ga imeli radi in kako zelo ga pogrešamo. Samo tekmovanje je imelo temu podrejen značaj. A je imelo toliko športnega značaja, da sta se v finalu pomerili zares najboljši ekipi turnirja - Nido Team in ekipa 20. 09., torej Nidotovi najboljši prijatelji. Zmagovalci so postali člani Nido Teama in prevzeli prehodni pokal turnirja, ki je postal tradicionalen.

Ob večernih urah so se vsi udeleženci turnirja skupaj z Nidovimi sorodniki poklonili z minuto molka spominu na našega prijatelja.

NIDO - VEDNO BOŠ V NAŠIH SRCIH!

Turnirja se je udeležilo 8 ekip

Druženje bo postalo tradicionalno

Zmagovalni ekipi

Poklon prijatelju

Aleš Korošec, NK Kovinar

Moštvo Kovinarja se je s polno mero optimizma podalo v novo sezono v 3. SNL vzhod. In ne kar tako. Ekipa se je izjemno okrepila. Poleg odličnih "mladincev", ki so se priključili k ekipi, so moštvo okrepili tudi igralci iz drugih klubov. Po uspešnih pripravah avgusta na Rogli in nekaj odmevnih prijateljskih tekmah v pripravljalnem obdobju pa je bil začetek prvenstva hladen tuš za vse v klubu. Visok poraz v prvem kolu proti sicer verjetno najmočnejši ekipi v ligi - Zavrču je postavil stvari na realna tla. Še en poraz proti sosedom iz Šentjurja je bil znak za alarm, da nekaj v pripravah le ni bilo v redu. In potem se je zgodilo še tisto najtežje v tem športu. Poškodbe ključnih igralcev so premešale Kovinarjevo postavo in način igre. Domači trener je poskusil nemogoče in uspel. Disciplinirana in trda igra v obrambi, maksimalna borbenost vezistov in prodoren in hiter protinapad so obrodili sadove dela in truda. Rezultat po polovici jesenskega dela prvenstva je celo za največje optimiste v klubu presenetljiv. Kovinarji so na veselje vseh prijateljev kluba v našem kraju spet tam, kjer bi realno tudi bili, če bi igrali v najmočnejši postavi - na vrhu lestvice. A je uspeh toliko večji, saj so rezervisti dokazali, da lahko nadomestijo vsakogar. Navdušuje pa predvsem dejstvo, da ima ekipa še vedno igralce, ki nikdar ne obupajo; in ti vlečejo za seboj ostale. Kovinarji spet igrajo takšen nogomet, kakršnega se njihovi nasprotniki najbolj bojijo. Tako lahko v nadaljevanju pričakujemo napad Kovinarja na ligaški prestol. Upamo lahko samo, da bo njihova jeklena volja do uspeha požela več uspehov tudi na domači tribuni, kjer pogosto pogrešamo malo več razumevanje in vzpodbud navijačev in "strokovnjakov" našega kluba. Ne pozabite, Kovinar je še vedno največji športni zastopnik naše občine in ti fantje to počno zares vzorno!

Rezultati v sezoni 2006/2007

Zavrč	- Kovinar	5:0
Kovinar	- Železničar	2:0
MU Šentjur	- Kovinar	1:0
Kovinar	- Paloma	2:1
Trgovina Jager	- Kovinar	0:1
Kovinar	- Pohorje	2:1
Kor. Dravograd	- Kovinar	0:2

Fair Play

1.	Kovinar Štore	21
2.	Odranci	25
3.	Tehnostroj Veržej	26
4.	Železničar Maribor	28
5.	Tišina	31
6.	Malečnik	39
7.	Zavrč	40
8.	Črenšovci	46
9.	MU Šentjur	47
10.	Koroška Dravograd	52
11.	Trgovine Jager Š.J.	53
12.	Stojnci	54
13.	Pohorje	63
14.	Paloma	70

Tekme jesenskega dela

Kovinar	- Črenšovci
Odranci	- Kovinar
Kovinar	- Malečnik
Teh. Veržej	- Kovinar
Kovinar	- Tišina
Stojnci	- Kovinar
Kovinar	- Zavrč

Lestvica 3. SNL - vzhod po 7. krogu

	O	Z	N	P	GR	T	
1.	Odranci	7	5	0	2	20 : 10	15
2.	Kovinar Štore	7	5	0	2	9 : 8	15
3.	Zavrč	7	4	2	1	18 : 4	14
4.	Malečnik	7	4	1	2	13 : 10	13
5.	Tehnostroj Veržej	7	4	0	3	14 : 16	12
6.	MU Šentjur	7	3	1	3	10 : 10	10
7.	Trgovine Jager Š.J.	7	3	1	3	9 : 10	10
8.	Železničar Maribor	7	2	2	3	10 : 9	8
9.	Pohorje	7	2	2	3	9 : 10	8
10.	Stojnci	6	2	2	2	5 : 7	8
11.	Črenšovci	7	2	2	3	9 : 13	8
12.	Koroška Dravograd	7	2	1	4	5 : 12	7
13.	Paloma	7	1	3	3	9 : 10	6
14.	Tišina	6	0	1	5	4 : 15	1

NK Kovinar Štore je pred letom dni praznoval zavidljiv jubilej, 75 - letnico začetka uradnega nastopa nogometne ekipe. Visoka obletnica je vzbudila čustva in spomine na preteklost pri marsikaterem nogometnašu iz Štor, ki je del te zgodovine. In nekako se je porodila ideja, da poskušamo vsa ta nogometna leta spraviti na papir in z njimi obuditi spomine na te prelepe čase, kot jih znajo opisovati naši nekdanji nogometnaši. No, sedaj, po enem letu zbiranja materiala, se mozaik počasi sestavlja in upamo, da bomo z novim člankom obudili prijetne spomine tudi vam... Navsezadnje je to zgodba o ljudeh v našem kraju.

Predvojne Štore (...leta med 1900 in 1914)

Majhno predvojno naselje Štore je bilo stisnjeno ob samo cesto in tovarniške objekte. Železarna je dala skromni zaslužek le nekaj nad 300 delavcem, šamotna pa okrog 80-tim. V tem kraju so se križala zanimiva nasprotja. Večji del delavstva je bil socialdemokratsko usmerjen. Štorska buržuazija je pripadala odkritemu nemčurstvu, okoliški kmetje in družine takratnih državnih nameščencev ter lep odstotek delavstva pa so predstavljali močan slovenski živelj v tem kraju. Direktor železarne Hruška si je s svojimi agenti - uradniki, tehniki in inženirji - na vse pretege prizadeval, da ohrani Štoram nemški značaj. V ta namen je tovarna postavila šolo, ki je bila pred letom 1918 prava ponemčevalnica. V tej šoli so otroke že od tretjega leta preko otroškega vrtca vzgajali v nemškem duhu in jih do 7. leta starosti že močno zastrupili. "Schulverein" (šolsko društvo) ni štedil truda, da bi zaščitil "ogroženo ozemlje". V tovarni in na štorskih cestah ter v lokalih je bil še dolga leta stare Jugoslavije uradni jezik nemški. Vodstvo železarne s Hruško na čelu je odločno odklanjalo slovenski jezik, zato so bili delavci prisiljeni občevati z njimi v nemškem jeziku. Skratka, Štore so bile močno nemčursko gnezdo, kjer se je marsikdo s pojavom hitlerizma z vso strastjo in zaslepljenostjo oklenil nove fašistične ideologije. Takšna nasprotja v tem kraju so dajala naprednim ljudem močne motive za preobrazbo delovnih ljudi, od katerih je bil brez dvoma najmočnejši politični - odpreti delovnim ljudem pot do napredka, do pravega svetovnega nazora, vzbuditi v njih ljubezen do slovenskega jezika in z njim ljubezen do vseh lepote in dobrin naše kulture. Nič čudnega, da so napredni delavci že leta 1919 organizirali pevsko društvo Svoboda, ki je z leti razširilo svoj krog dela še na dramatiko in glasbo. In prav isti motivi in potrebe so narekovali, da je treba štorsko mladino odtrgati od nemškutarstva in jo preko telesne vzgoje in športa vzgajati v istem cilju kot pri delavskem društvu Svoboda.

(vir: Bilten 25 let športa v Štorah, 1955, Karel Jug)

Štore leta 1902

Almini dnevi na Svetini

13. in 14. oktober, Svetina nad Štorami

»Popotnik, vračajoč se iz tujine, se zgane, ko ga pozdravijo kozolci, prvi znanilci domovine.« (Marjan Mušič)

Turistično društvo Štore, že petič zaporedoma, na Svetini, ki je tudi letos ponovno izbrana za najlepšo slovensko hribovsko vasico, organizira dvodnevno prireditev Almini dnevi na Svetini – srečanje svetovnih popotnikov 2006.

Sreda, 4. oktober 2006 ob 19.00 uri: v kinu Metropol v Celju ste si lahko ogledali redko predvajan film o življenju in delu Alme Karlinove. (gostje večera so bili - igralska zasedba in sodelujoči)

PROGRAM PRIREDITVE

Petek, 13. oktobra. 2006:

- Likovno ustvarjalne delavnice pod strokovnim vodstvom priznanih likovnih umetnikov. Sodelujejo učenci osnovnih šol. Naslov delavnic je »Otroci za Darfur« (organizator OŠ Lava-Celje)
- Na ogled je razstava ga. Mire ISKRAČ, Pravična delitev dobrin – Svet za Darfur
- 17.00 Literarni večer: beseda, namenjena A. Maksimilijani Karlin, z gostjo večera, prevajalko in raziskovalko njene intelektualne in književne dediščine na območju Republike Nemčije

Sobota, 14. oktober 2006:

- Obisk Alminega groba na Svetini in uradna izjava o desetletnem najemu in skrbi za njen grob
- Od jutra so na Svetini postavljene stojnice z ekološko pridelano hrano, različnimi izdelki iz domače obrti, poznani predvsem iz tega okolja, uporabna zelišča, mazila ipd. Na stojnicah bo mogoče poskusiti biološko pridelana živila, domači kis, jabolčnik. Na voljo vam bodo različni recepti, kot je npr. recept za uporabo in predelavo pire ipd.
- Predavanje o zdravilnem zelišču, ki ga je Alma Karlinova uporabljala za ... (Društvo zeliščarjev Celje)
- Kdor bo želel, bo lahko na Svetino prišel po *etnološko-naravoslovni poti TD Štore – imenovani 23.000 korakov*. Start ob 08.00 uri izpred železniške postaje v Štorah. Pot nas vodi po gozdnih poteh, cestah in travnikih. Ob poti se seznanjamo z zgodovino Svetine in njenih zaselkov ter z etnološkimi posebnostmi, s pomočjo katerih lahko začutimo utrip življenja v preteklosti in danes. Občudujemo lahko pester rastlinski svet s preko 40 različnimi vrstami dreves in grmičevja, med njimi najdemo kar nekaj zavarovanih rastlinskih vrst, kot so tisa, navadna bodika, netresk, širokolistna lobodika. Ta lahka sprehajalna pot ima pohodniško-rekreativni značaj. Predstavi nam enajst vsebinskih točk, ki so označene s tablami, podrobneje pa opisane v zgibanki, ki jo prejmete na startu. Znak poti je stopinja, zasnova in označitev pa je plod dela študijskega krožka – Razvoj turizma v Štorah, v okviru Turističnega društva Štore.
- Potopisna predavanja se bodo zvrstila v času med 12.00 in 17.00 uro.
 - Preživela Cunami, beseda o dogodkih, ki so se zvrstili ob hudi naravni katastrofi,
 - Popotovanje po zeleni deželi
 - Tibet, kako naprej
 - Svet za Darfur – kako ga čutimo (urnik še dodam, pridržujemo si pravice do morebitnih sprememb, ki bi nastale zaradi objektivnih okoliščin)
 - 19.00 Zaključek prireditve

Na Svetini bo za obiskovalce in popotnike poskrbljeno za vodene ogledе, jedačo in pijačo, organizirane bodo razne degustacije, pripravljene domače jedi ipd.

PROJEKT STAREJŠI ZA VIŠJO KAKOVOST ŽIVLJENJA DOMA

Ivanka Tofant

Upokojenci Slovenije želimo graditi civilno družbo in povezati vse dejavnike pri izboljšanju kakovosti življenja starejših. Želimo spremeniti odnos do potreb in pravic starejših med predstavniki vlade, lokalnimi strukturami in civilno družbo. Zavedati pa se moramo, da je pogoj za izboljšanje kakovosti življenja nas vseh, tako mlajših kot starejših, medgeneracijsko sodelovanje in sožitje. Pričeli smo tkati mrežo medgeneracijskega sožitja skupaj z drugimi nevladnimi organizacijami) za izboljšanje podobe starosti.

V projektu širom Slovenije sodeluje množica prostovoljcev, ki "odpirajo okna in vrata" starejših. Med obiskanimi se najdejo osamljeni, zapuščeni, ki se počutijo nepotrebni in odvečni ter v breme drugim, odrinjeni na rob.

Naša država ima vsaj dve službi, ki naj bi redno spremljali potrebo starejših po pomoči. To so centri za socialno delo in patronažna služba zdravstvenih domov. Obe službi nudita pomoč tistim, ki so jo sposobni in pripravljeni poiskati, kaj pa tisti, ki tega ne morejo, oziroma ne želijo?

Deliti veselje in bolečino smo se v DU Štore lotili z veliko odgovornostjo, saj je deljeno veselje dvojno veselje, deljena bolečina pa je polovična bolečina. Obiskali smo že 350 starejših nad 69 let. Odziv starejših je bil zadovoljiv, kljub temu da je nekaj tudi takšnih, ki v projektu niso bili pripravljeni sodelovati, saj pri teh letih ne potrebujejo še nobene pomoči.

Razveseljivo pa je, da jih je med njimi kar nekaj, ki so pripravljeni pomagati svojim vrstnikom. Starejši človek ima ponavadi mnogo odprtih vprašanj, na katera sam ne najde odgovora.

V DU Štore smo organizirali svetovalno službo, (pravnico iz občinske uprave Štore), ki bo svetovala vsem tistim, ki se bodo v društvu poprej najavili (da ne bo pomote, vsem starejšim, pa četudi niso člani društva upokojencev).

V naši občini je takšnih, ki so pripravljeni pomagati, veliko, razveseljivo pa je, da so med njimi mlajši. Naslednji so vam pripravljeni pomagati, oziroma vaše potrebe posredovati ustreznim službam.

ROZMAN FANI	Požnica 7a,
JURKOŠEK AMALIJA	Kanjuce 8,
JELENC MARTIN	Javornik 16,
GODICELJ ANA	Šentjanž 9a,
ŽNIDAR CVETKA	Kompole 40
VEŠLIGAJ JOŽICA	Kompole 148,
KRESNIK RUDI	Kompole 59,
ŠTOR JOŽICA	Laška vas 31,
MEDVED ANA	Prožinska vas 7a,
ŠTOR FRANC	Prožinska vas 46b,
MASTNAK SONJA	Prožinska vas 66b,
VRBNJAK VERONIKA	Ogorevc 16,
JURKOŠEK PAVLINA	Pečovje 11,
PAVLIČ MARICA	Cesta na Pečovje 2,
ŽNIDAREC PAVLA	Cesta XIV. divizije 21,
SLAPNIK ERNA	Kovinarska 2,
PUŠNIK PAVLA	Ulica Karla Vovka 5,
KRAJNC JOŽICA	Ulica Cvetke Jerin 1,
LAMUT MARIJA	Udarniška 5,
MOHORIČ VLASTA	Kovinarska 16,
BELAK MARIJA	Cesta kozjanskega odreda 7,
STRNAD JOŽICA	Draga 22,
TURNŠEK ZOFIJA	Vrhe 23,
ŠTEFANEC STANE	Cesta Kozjanskega odreda 4,
TOFANT IVANKA	Kompole 17.

Prostovoljci so z vseh zaselkov občine, zato se obrnite na tistega, ki ga poznate in izhaja iz vaše okolja, ali pa direktno na koordinatorki Marijo Lamut in Ivanko Tofant.

30 LET DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŠTORE

Ivanka Tofant

Lepše nam je, če se ne oziroma na čas, ki hitro beži. 30 let delovanja najbolj številčnega društva in upam si trditi, da tudi najbolj uspešnega v Štorah, je minilo tako,

kot da bi se samo za nekaj časa sprehodili po spominih. V tem obdobju so se v društvu upokojencev zamenjale številne generacije. Prav je, da se ob praznovanju tako lepe obletnice spomnimo na tiste, ki so pred 30 leti postavili trdne temelje društva in jih ni več med nami in pa na tiste, ki so sedaj aktivni in pomagajo, da je društvo še vedno zelo uspešno.

44 prizadevnim članom je bilo na srečanju upokojencev v Kompolah podeljeno priznanje društva. Prepričana sem, da je želja vseh upokojencev, da je društvo še naprej uspešno, zato še enkrat čestitke vsem dobitnikom priznanj.

AKTIV ŽENA

Jožica Vešligaj

Članice Aktiva žena Kompole, DU Štore, smo se 2. julija 2006, že peto leto zapored, na povabilo gospoda Srečka Križanca, udeležile srečanja vojnih veteranov na Vrunčevem domu. Kot leta prej, smo tudi tokrat razstavljale in prodajale svoje pekarske dobrote.

Med podelitvijo priznanj za razne dejavnosti smo tudi me dobile priznanje – KIPEC ŠTORSKEGA LIVARJA-za petletno sodelovanje. Bile smo prijetno presenečene in se še enkrat prisrčno zahvaljujemo gospodu Križancu

za takšno pozornost in mu tudi v prihodnje želimo veliko delovne uspešnosti.

Že vnaprej se veselimo srečanja prihodnje leto!

»KOGAR IMAŠ RES RAD,
N IKOLI NE UMRE,
LE DALEČ, DALEČ JE...«

ZAHVALA

Ko je na vrata našega doma potrkala žalost, ste neslišno in nevsiljivo potrkali tudi vi, dragi prijatelji, sosedje, sorodniki in znanci. Hvaležni smo vam za vsako besedo tolažbe, ki smo jo v teh dneh prejeli za našo ženo, mamo in babico VIDO LELJAK.

Najlepše se zahvaljujemo tudi duhovniku Andreju Urbanclju za opravljen cerkveni obred, gospodu Jožetu Kraglju, podžupanu Občine Štore, za ganljiv govor in cerkvenemu pevskemu zboru Kompole.

V teh žalostnih dneh našega življenja smo hvaležno srkali vsako vašo besedo in gesto tolažbe. Le te so nam vlivale moči in pogum, za nas bodo ostale nepozabne.

Hvaležni mož Ludvik, hči Vlasta in vnuk Rok

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

Tanja Arh

V ponedeljek, 15. maja, smo imeli na osnovni šoli Štore prireditev ob zaključku Bralne značke. V goste smo povabili pisatelja Marjana Marinška. Izvedeli smo, da se ne ukvarja le s pisanjem in prevajanjem knjig, temveč počne še mnoge druge stvari. Gospod Marjan Marinšek je svetovni popotnik, citrar, zbiratelj narodnega blaga in organizator kulturnih prireditev v Velenju. Med drugim je postavil temelje velenjskemu Pikinemu festivalu in bil njegov prvi vodja. Za svoje delo je prejel več nagrad in priznanj.

Na prireditvi, ki je potekala v mali telovadnici naše šole, je gospod Marjan Marinšek nastopil skupaj s Piko Nogavičko, v vlogi katere se nam je predstavila igralka Tanja Postružnik. Ob predstavi »Zakaj je Pika šla v šolo«, v kateri so sodelovali tudi učenci iz 4.b/8, smo se pošteno nasmejali. Prireditev nam je polepšalo tudi nekaj naših učenk, ki so predstavile dve plesni točki.

Na naši šoli je v letošnjem šolskem letu bralno značko osvojilo 81 učencev. Vsem bralcem iskreno čestitamo. Še posebej pa smo ponosni na učence, ki so pri Bralni znački uspešno sodelovali vsa leta osnovne šole. Naziv »Zlati značkar« so osvojili: Luka Bokšan, Maja Klinar in Katarina Jurkošek, ki so si za nagrado, poleg knjig, prislužili tudi nagradni izlet v Tomaj in Škocjanske jame.

Poleg Bralne značke je na šoli potekalo tudi tekmovanje za Švigabralčka, ki je namenjen učencem prvega triletja. Priznanje je osvojilo 87 učencev. Čestitamo!

EKO PROJEKT NA OŠ ŠTORE

Maja Gražl

Tudi v šolskem letu 2006/07 bomo na naši šoli nadaljevali z EKO projektom, ki ga bo vodila ga. Maja Gražl.

V šolskem letu 2006/2007 bodo potekale naslednje aktivnosti:

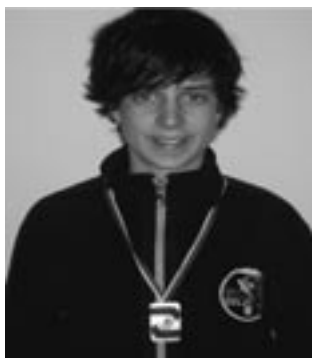
- **zbiranje odpadnega papirja:** vsak mesec se bo zbiral papir trikrat, učenci bodo o datumih obveščeni preko šolskega radia in eko oglasne deske;
- **zbiranje odpadnih kartuš:** učenci in učitelji bodo prazne kartuše zbirali v razredih in jih enkrat mesečno zbrali v skupnem zabojniku za odpadne kartuše;
- **čiščenje šolske okolice:** po dogovoru z učitelji bodo pri čiščenju sodelovali učenci iz podaljšanega bivanja, varstva vozačev in posameznih razredov;
- **ločeno zbiranje papirja po razredih:** učenci si bodo v razredih izdelali zabojnik iz kartona za ločeno zbiranje odpadnega papirja, ki nastane v razredih;
- **izdelava in namestitev opozorilnih znakov za varčno uporabo vode in elektrike:** ti znaki se bodo namestili po razredih in sanitarijih ter drugih prostorih na šoli;
- **zdravo življenje:** naravoslovni in tehnični dan za vse razrede dne 23. 4. 2007.
- **ekologija medsebojnih odnosov:** odpravljanje nasilja v šoli, izboljšanje šolske klime, pozitivna samopodoba učiteljev in učencev, povezovanje predmetne in razredne stopnje, pomoč šibkejšim učencem.

VABIMO VSE OBČANE OBČINE ŠTORE, DA SODELUJEJO PRI ZBIranJU ODPADNEGA PAPIRJA, KARTUŠ IN BATERIJ.
Vse informacije dobite v tajništvu OŠ Štore na telefon: 780 21 10 pri ge. Tini Sirk Ulcej.

ŠOLSKO TEMOVANJE IZ ATLETIKE: DRŽAVNO PRVENSTVO

Nika Palir

V torek, 6.6.2006, je v Ptuju potekalo državno prvenstvo iz atletike s pričetkom ob 15.00 uri. Tudi naša šola je imela dve predstavnici. Na teku na 300 metrov je tekmovala Lena Gabršček za mali atletski pokal (MAP), v metu žogice pa Nika Palir za veliki atletski pokal (VAP). Najprej je nastopila Nika Palir. Po uspešnih kvalifikacijah se je uvrstila v finale, kjer je metalo žogico le še 8 najboljših tekmovalk. Po kvalifikacijah je Nika zasedla 3. mesto. V finalu pa je dosegla najdaljšo daljavo, vendar je zmagovalka v kvalifikacijah dosegla večjo daljavo in zato tudi zmagala. Nika pa je s to daljavo osvojila odlično 2. mesto in svoj osebni rekord 55,24 m. Nato pa je na stezo stopila Lena. V močni konkurenci je zasedla 18. mesto.

Nika Palir

OBČINSKO ATLETSKO PRVENSTVO ZA OSNOVNE ŠOLE

v velikem in malem atletskem pokalu

Nika Palir

16. maja 2006 smo se učenci osnovne šole Štore in naša profesorica športne vzgoje Maja Berčon udeležili atletskega tekmovanja na Kladivarju. Tekmovanja smo se udeležili: Dejan Gajski, Urban Žohar, Sašo Šolinc, Matic Pungartnik, Mitja Mlakar, Blaž Boršič, Rok Žmahar, Betka Burger, Katja Pušnik, Lena Gabršček, Anja Kragelj, Nastja Sivka, Sara Milojevič, Sanja Milojevič, Urška Verhovšek, Azra Murič, Adrijana Pintar, Ana Klinar, Maruša Klinar, Ana Žunter, Ana Gabršček, Nikita Privšek, Nives Slemenšek, Špela Gorjup, Marjanca Košec, Nika Palir in Kim Majoranc.

V malem atletskem pokalu so se dobro odrezali naslednji učenci: Betka Burger (6. mesto v teku na 60 m), Lena Gabršček (2. mesto v teku na 300 m), Nastja Sivka (3.

mesto v skoku v daljino), Rok Žmahar (9. mesto v metu žogice), Blaž Boršič (6. mesto v skoku v višino), Sanja Milojevič (2. mesto v skoku v višini), Sara Milojevič (5. mesto v skoku v višino) in Sašo Šolinc (5. mesto na teku na 60 metrov).

V velikem atletskem pokalu pa smo se dobro odrezali: Urška Verhovšek (6. mesto v teku na 60 metrov), Nives Slemenšek (13. mesto v skoku v višino), Mitja Mlakar (7. mesto v skoku v višino), Nikita Privšek (7. mesto v skoku v daljino), Nika Palir (2. mesto v metu žogice), Ana Žunter (8. mesto v teku na 1000m), Marjanca Košec (11. mesto v suvnaju krogle),

Špela Gorjup (14. mesto v suvanju krogle). Ženska štafeta v sestavi Nike Palir, Urške Verhovšek, Kim Majoranc in Lene Gabršček smo dosegle solidno 4. mesto.

Učenci, ki smo dosegli dobre rezultate, smo se uvrstili naprej na področno tekmovanje v atletiki, kjer smo prav tako posegli po najvišjih rezultatih. Področnega prvenstva, 23. maja 2006 se je udeležila: Urška Verhovšek na teku na 60m, Nika Palir v metu žogice, ekipa deklic za štafeto, Lena Gabršček, Katja Pušnik in Urban Žohar v teku na 300m, Nastja Sivka v skoku v daljino, Blaž Boršič in Sanja Milojevič v skoku v višino, Anja Kragelj in Sašo Šolinc v teku na 600m. Urška Verhovšek je dosegla 13. mesto, Nika Palir 1. mesto, Lena Gabršček 3. mesto, Nastja Sivka 5. mesto, Blaž Boršič 10. mesto, Sanja Milojevič 15. mesto, Anja Kragelj 14. mesto, Sašo Šolinc 7. mesto.

Vsem učencem in učenkam čestitamo!

2. ŠOLSKI PARLAMENT

Katarina Jurkošek

V četrtek, 1. junija 2006, se je na Osnovni šoli Štore odvijal 2. šolski parlament. Razprava je potekala pod budnim očesom mentorice Maje Berčon in vodstvom šolske

skupnosti učencev. To so : predsednik Luka Bokšan, podpredsednica Kaja Kopolšek, tajnica Katarina Jurkošek in blagajničarka Petra Jager. Razpravljali smo o nasilju med učenci, ustrahovanju, kraji, otipovanju, medsebojnih odnosih (predvsem odnosih med učenci in učitelji), o skrbi za okolje in ekologiji ter o uničevanju šolske lastnine. Ugotovili smo, da se na naši šoli ne odvija veliko ustrahovanja in nasilja med učenci, če pa se že, pa smo bili vsi mnenja, da je treba v takem primeru takoj povedati odrasli osebi, ki bo vedela, kaj je potrebno ukreniti. To velja tudi za otipovanje. Nobeden nima pravice položiti roke na drugega človeka, če mu ta ne dovoli. Glede kraja na naši šoli pa se stvar malo zaplete. Tukaj je problem v poštenosti, saj je dostikrat preprostejše reči:

»Ukradli so mi!!!«

Vendar pa so vsak mesec pred knjižnico razstavljene najdene stvari, ki jih skoraj nobeden ne vzame resno, kaj šele, da bi odšel pogledat, če je kaj njegovega med stvarmi. Zanimiva tema je bila tudi glede medsebojnih odnosov med učenci in učitelji. Tukaj smo slišali nešteto mnenj. Nekateri pravijo, da imajo učitelji raje odličnjake in jim popuščajo v vse smeri, nekateri pa se sprašujejo, zakaj bi morali imeti spoštovanje do učiteljev, če pa učitelji ne spoštujejo učencev. Vendar pa smo na koncu bili vsi mnenja, da si vsak učitelj pridobi spoštovanje z dobrim delom. Problem pa je tudi v učencih, saj so vsi učitelji prijazni in nam ponujajo dlan, nekateri pa to preprosto izkoriščajo in namesto dlani zagrabijo roko. Spoštovati pa je treba vse ljudi! Pri uničevanju šolske

lastnine smo ugotovili, da mora vsak vedeti, da smo v šoli kot na nekakšnem obisku in da ni nič našega, zato se ne sme ničesar uničevati. Skrb za naso okolico in ekologijo smo skorajda preskočili, saj se na naši šoli odvija vse več čistilnih akcij. Zbiramo star papir, odpadne kartuše in baterije, posadili pa smo že tudi nekaj novih dreves in s tem naredili veliko dobrega za našo občino.

V mesecu septembru smo že opravili prvo zbiralno akcijo odpadnega papirja in naši učenci so se lepo potrudili in zbrali skoraj 3 tone odpadnega papirja. Čestitamo!

RAZRED	11. 09. 2006	13. 09. 2006	15. 09. 2006	SKUPAJ
1.A	0	18,5 kg	10 kg	28,5 kg
1.B	7 kg	86 kg	33 kg	126 kg
2.A	255 kg	23,5 kg	5 kg	283,5 kg
2.B	0	23,5 kg	85 kg	108,5 kg
3.r.	0	87,5 kg	126 kg	213,5 kg
4.A	386 kg	285,5 kg	248 kg	919,5 kg
4.B	0	26 kg	47 kg	73 kg
5.A	0	85,5 kg	205 kg	290,5 kg
5.B	91 kg	12 kg	118,5 kg	221,5 kg
5.A(8)	11 kg	0	46 kg	57 kg
5.B(8)	0	0	3 kg	3 kg
7.A	48 kg	126 kg	12 kg	186 kg
7.B	182 kg	77,5 kg	1 kg	260,5 kg
8.A	0	0	0 kg	0 kg
8.B	0	0	27 kg	27 kg
9.A	0	29,5 kg	83,5 kg	113 kg
9.B	14 kg	0	23 kg	37 kg
SKUPAJ	994 kg	881 kg	987 kg	2948 kg

OBISK UČENCEV S POLJSKE

Karli Pintarič

V času od 18. do 22. 5. 2006 so prišli učenci in njihovi učitelji s Poljske k nam. Učenci in učitelji so jim razkazali lepote naše ožje in širše okolice ter zgodovinske znamenitosti. Pri tem so nam bili v veliko pomoč Turistično društvo Štore in Turistično društvo Celje, Pokrajinski muzej Celje ter starši učencev, ki so se vključili v projekt. S promocijskim materialom o turističnih znamenitostih celjske okolice nas je oskrbel TIC Celje, Heledis Celje pa nam je podaril spominke, ki smo jih izročili gostom.

Poljski otroci so prenočevali pri naših učencih, poljski učitelji pa pri učiteljih. Šolske prostore smo pripravili na sprejem gostov. Na hodnikih in v knjižnici smo

panoje okrasili s plakati o Poljski in Sloveniji in njihovih znamenitostih. Opozorili smo tudi na pomembne osebnosti v Sloveniji in na Poljskem; slikarje, književnike, pesnike, igralce, glasbenike ... Prikazali smo tudi kulinarčne značilnosti obeh dežel.

Gostje so prišli k nam v četrtek, 18. 5. 2006, zvečer. Utrujeni od dolge poti so odšli k svojim gostiteljem na dom, kjer so prenočevali.

Naslednji dan, v petek, 19. 5. 2006, smo v dopoldanskem času gostom razkazali Osnovno šolo Štore. Ogledali so si šolske prostore, se med seboj seznanjali pri uri medsebojnega spoznavanja, ki jo je na sproščen in igriv način pripravila učiteljica angleščine, gospa Andreja Dobrotinšek, se pod vodstvom učiteljice glasbene vzgoje, gospe Bojane Gajšek, učili skupaj prepevati slovensko pesmico »Na planincah« in pod vodstvom ravnatelja gostujoče šole poljsko pesmico. Gostom smo nudili tudi ogled predstave Pika Nogavička, ki jo je na duhovit in izviren način pripravil dramski krožek Osnovne šole Štore. Za boljše razumevanje smo gostom pripravili pisni prevod vsebine igre v poljščini. Dogajanje v šoli je v dopoldanskem času snemal snemalec dopisništva RTV iz Celja.

Vse aktivnosti so potekale z medsebojnim druženjem poljskih in slovenskih otrok. Ves čas sta jih spremljala koordinator projekta učitelj športne vzgoje, gospod Karli Pintarič, in učiteljica angleščine, gospa Andreja Dobrotinšek. Otroci so med seboj hitro navezali stik in se pogovarjali v angleškem jeziku.

Po kosilu smo vsi skupaj odšli v Celje, si ogledali mesto in Pokrajinski muzej Celje, nato pa smo odšli na Celjski grad. Na Celjskem gradu nas je pričakal grofovski sprejem, čas se je zavrtil nazaj, krvavo mečevanje

vitezov, rabelj, sekanje glav, bruhanje ognja, celjski grof, vse to so nam pripravili TIC Štore in TIC Celje, podjetje TUŠ pa je poskrbelo za darila za naše goste.

V soboto, 20. 5. 2006, smo si skupaj ogledali jamo Pekel, nad katero so bili poljski gostje zelo navdušeni. Stalagmiti, stalaktiti, stalagmati, apnene zavese, podzemni slap, netopirji, vse to je vzbujalo začudenje. Ogled pa je začinel naš učenec, ki je pod zemljo veselo zaigral na trobento. Naše druženje se je nadaljevalo po ulicah Ljubljane, otroci pa so postajali nerazdružljivi prijatelji. Kar žal jim je bilo, ko so se za slabo urico razšli. Poljski otroci so šli na svoje predstavništvo v Sloveniji, poljsko veleposlaništvo, kjer so gospodu konzulu postavili nešteto težkih vprašanj.

V nedeljo, 21. 5. 2006, smo odšli v lesarski muzej v Nazarje in Logarsko dolino. Spet je sledilo navdušenje. Eden izmed poljskih učencev je napisal: »V Logarski dolini je bilo lepo kot na slikah koledarjev iz Švice. Visoki sneženi vrhovi gora, sočna trava, divji gorski potok, ki je začetek reke Savinje. Na koncu doline 90-metrski slap Rinka, pod katerim ležijo kupi snega – sled plazov, ki so polomili in potrgali vse na svoji poti...«

V ponedeljek, 22. 5. 2006, smo si ogledali Svetino, sprejeli pa so nas učenci in učitelji na podružnični šoli Svetina. Ogledali smo si staro gotsko cerkev, grob Alme Karlin, popoldan pa smo odšli v Soržev mlin v Polže pri Novi Cerkvi. Mlinar, gospod Oton Samec, nam je predstavil delo v mlinu in pokazal največje žagino kolo v Sloveniji. Spet navdušenje otrok, ki se je še stopnjevalo ob igri v idiličnem okolju. Večer smo popestrili s tabornim ognjem, pri katerem smo pekli krompir in se na koncu posladkali s pečenimi bananami s čokolado.

S pesmijo smo se poskušali posloviti od novih poljskih prijateljev, pa se ni dalo, solze so bile premočne. V štirih dneh so se oblikovala takšna prijateljstva, da avtobus nekako ni mogel odpeljati. Jok, vzdih, objemi, mahanje in sedaj čakanje na mesec september, ko odidemo na Poljsko k svojim novim PRIJATELJEM.

K spremljanju izvedbe projekta smo povabili medije. Našemu vabilu sta se odzvali radijski postaji Štajerski val in Radio Celje, ki sta poročali o obisku otrok s Poljske na naši šoli. Kratek članek o projektu je bil objavljen tudi v Novem tedniku. Dogodke na OŠ Štore je posnel snemalec dopisništva RTV Slovenije. Reportaža je bila na MTV.

UČENCI OŠ ŠTORE NA POLJSKEM

Karli Pintarič

V času od 21. 9. do 26. 9. 2006 so na Poljsko odpotovali: 14 učencev naše šole, 2 učitelja in ravnatelj, v okviru projekta SPOZNAJMO SE: Slovenija – Poljska – Varšava – Štore.

21.9. - četrtek	Odhod iz Štor ob 20.00 uri.
22.9. - petek	Ogled stare poljske prestolnice Krakov in kraljevskega gradu Vavel. Prenočišče v mladinskem hotelu v Krakovu.
23.9. - sobota	Ogled svetovno znanega rudnika soli Wieliczka (UNESCO). Plezanje in aktivnosti v naravi v Rzętkowicach – na Krakovski juri. Popoldan odhod v Varšavo. Prenočišče pri družinah otrok.
24.9. - nedelja	Otroci so cel dan pri družinah. Gostitelji imajo pripravljene raznorazne aktivnosti. Družabni večer v šoli. Prenočišča pri družinah.
25.9. - ponedeljek	Dopoldan ogled šole. Skupne učne ure. Popoldan ogled Varšave. Odhod v Slovenijo v poznih večernih urah.
26.9. - torek	Prihod v Štore.

Več o potovanju, dogodivščinah in vtisih v naslednji številki štorskega Občana.

ŠOLA V NARAVI

učenci 4. razredov

Od 4. pa vse do 9. junija smo bili učenci četrth razredov osemletke v šoli v naravi v Simonovem zalivu. V tem času smo se naučili veliko novega o primorskem svetu,

z barko smo se popeljali do Pirana in si ogledali njegove znamenitosti ter se seveda obvezno fotografirali pred Tartinijevim spomenikom in znamenito Benečanko v ozadju. Uživali smo prav vsak dan, tako na sprehodih, pri iskanju školjk, ko smo čofotali v bazenu in utrjevali ter razširjali plavalne veščine ter na našem zaključnem večeru. Strinjali smo se, da je prehitro minilo.

POLETNI DAN V VRTCU

Bernarda Muhič

V sredo, 14. 6. 2006, smo imeli v vrtcu zaključek šolskega leta. Ob animatorju Stenu Vilarju smo z otroki in starši preživeli veselo in vroče popoldne.

47. MEDNARODNA MATEMATIČNA OLIMPIJADA

Mirela Mustić

Letos se je v prvi polovici julija v Ljubljani in Portorožu odvijala 47. mednarodna matematična olimpijada (MMO) v organizaciji DMFA (Društvo matematikov, fizikov in astronomov) Slovenije.

Gostili smo 92 držav (498 tekmovalcev) iz celega sveta. Tekmovalci, njihovi vodiči, vodje vodičev in osebje smo bivali v Dijaškem domu Ivana Cankarja (DIC), spremljevalci tekmovalcev in opazovalci v hotelu Union, ocenjevalci nalog in vodje tekmovalnih skupin pa v Portorožu. Samo tekmovanje je bilo razdeljeno na dva zaporedna tekmovalna dneva – vsak dan je tekmovanje trajalo 4,5 ure, za ostali čas pa so organizatorji udeležencem pripravili pester program: razne športne aktivnosti, zanimive družabne igre, obisk Postojnske jame, ogled Pirana, kovanje v Portorožu, uživanje naravnih lepot v soteski Vintgar, piknik v Kranjski Gori, ogled Ljubljane ~ slednjo so si tekmovalci z veseljem večkrat ogledali

tudi v lastni režiji. Letošnjo olimpijado so vsi označili kot zelo dobro organizirano, zanimivo pa je, da so bila prvič v zgodovini MMO-ja imena vseh udeležencev pravilno črkovana pa tudi to, da so bile identifikacijske kartice MMO-ja opremljene s fotografijo imetnika.

Olimpijada je bila s strani medijev zelo dobro podprta, kar dve tuji televizijski hiši sta se letos odločili za snemanje dokumentarnega filma. Tekmovalcem je bilo najbolj všeč, da smo bili vodiči in osebje večinoma istih let kot oni. Kljub našim letom in kljub temu da smo vsi vodiči in osebje svoje delo opravljali prostovoljno, smo bili pri tem zelo odgovorni. Vrhunec olimpijade je bila podelitev medalj v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma, v parterju le-te pa se je takoj za podelitvijo odvijal tudi banket. Ves čas olimpijade smo bili vodiči in osebje tekmovalcem vedno na voljo in pridno skrbeli za njihovo dobro počutje. Poleg tega smo skrbeli še za organizacijo v dijaškem domu, zato smo se večkrat zalotili neprespane in utrujene, vendar nas to ni motilo. Ravno nasprotno, zaradi vsega tega smo si nabrali kar nekaj zanimivih izkušenj in spoznali veliko ljudi. S Splošne in strokovne

gimnazije Lava Šolskega centra Celja se je olimpijade udeležilo veliko naših bivših dijakov in tekmovalcev, ki so sodelovali pri ocenjevanjih nalog ter naslednji profesorji in dijaki:

Profesorji:

- mag. Lucijana Kračun Berc (organizatorica v DIC-u)
- Tatjana Tomaš (vodja vodičev, fotografiranje, prispevki za spletno stran)
- Peter Juvančič (vodja vodičev)
- mag. Andreja Vipotnik Ravnak (nadzornica pri tekmovanju)

Dijaki:

- Mirela Mustič, 3.b (fotografiranje, prispevki za spletno stran)
- Anja Drozg, 4.b (vodička Avstrije)
- Jernej Krašovec, 4.b (vodič Avstralije)
- Brina Zupančič, 4.b (vodička Nizozemske)
- Nejc Habjan, 4.e (vodič Irske)
- Ana Jelen, 4.e (recepcija)
- Matevž Kladnik, 4.f (vodič Moldavije)

Pri pregledu in žrebu nagradne križanke iz prejšnje številke Občana je prvo nagrado v višini 20.000,00 SIT prejela Marija Gorenjak, Šentjanž 45, Štore, drugo nagrado v višini 10.000,00 SIT pa je prejel Maks Mastnak, Prožinska vas 66b, Štore.

Ker sem se izgubil poklič:
041667420 ali
03-7810000

155 let železarstva v Štorah

Srečko Križanec

Ko smo nov obrat jeklarne si zgradili,
smo vsi skupaj res veliko pridobili.

Najprej v dveh pečeh smo kuhali in talili,
da bi jeklo kvalitetno res lahko odlili.

Od začetka vlivali smo kar v kokile,
pozneje pa na kontiju v kvadratne še profile.

Žal v jeklarni prišlo je tudi do tragedije,
se iz ponovce po tleh tekoče jeklo vse razlije.

Pet delavcev v hipu smo izgubili, žal, takrat,
srčno upam, da to bilo je zadnjikrat.

Pozneje eno peč smo izločili
in novo ponovčno peč si pridobili.

V prvi se jeklo skuha in se tako planira,
da se v drugi samo še dolegira.

Iz jeklarne kvalitetne pridejo gredice,
v pripravi vložka lahko potrdijo te resnice.

Zgradili tudi smo si valjarno,
kar nekaj časa pred jeklarno.

Obrat valjarna, dolga je ta hala,
saj ni čudno, ko pa v njej se jeklo valja.

Po navadi valjamo za znanega naročnika,
še rajši pa imamo dobrega plačnika.

V valjarni imamo tudi adjustažo
in zraven vso potrebno embalažo.

Na koncu hale novi skladiščni so prostori,
tam nakladajo se kamioni in železniški vagoni.

Materiala našega največ prodamo v tujini,
nekaj pa ostane ga tudi v domovini.

Na koncu pa stoji še ena manjša hala,
se v obrat hladne predelave je preimenovala.

Tu se lušči, žaga, vleče in polira,
da se pri ceni kar nekaj profitira.

Ni pomembno, kolikokrat smo se preimenovali,
samo, da proizvodnjo jekla smo obdržali.

Sploh pa ni pomembno, ali to je proza ali poezija,
temveč le navadna železarjeva nostalgija.

155 let železarstva v Štorah zdaj slavimo
in se novih delovnih uspehov veselimo.

Štorskí občan

